

- 3) Nevar uzskatīt, ka Sestās direktīvas 77/388, kas ir grozīta ar Direktīvu 2006/69, 4. panta 4. punktam būtu tieša ietekme, kas ļautu nodokļu maksātājiem pieprasīt tā piemērošanu no savas dalībvalsts gadījumā, kad tās leģislatīvie akti nav saderīgi ar šo tiesību normu un nevar tikt interpretēti atbilstoši tai.

(¹) OV C 159, 26.5.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA/Consiliul Concurenței

(Lieta C-172/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Aizliegtas vienošanās — Klientu sadales kārtība privāto pensiju fondu tirgū — Konkurences ierobežojums LESD 101. panta izpratnē — Iespaidota tirdzniecība starp dalībvalstīm

(2015/C 302/09)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītāja: ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA

Atbildētāja: Consiliul Concurenței

Rezolutīvā daļa:

LESD 101. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi klientu sadales nolīgumi kā pamatlietā starp privāto pensiju fondiem noslēgtie ir aizliegtas vienošanās ar konkurenci ierobežojošu mērķi, un šajos nolīgumos paredzēto klientu skaitam nav nozīmes nosacījuma par konkurences ierobežošanu iekšējā tirgū vērtējumā.

(¹) OV C 212, 7.7.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – A/B

(Lieta C-184/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās un komercietās — Jurisdikcija uzturēšanas saistību lietās — Regula (EK) Nr. 4/2009 — 3. panta c) un d) punkts — Vienlaikus ar vecāku atšķiršanas tiesvedību iesniegts pieteikums par nepilngadīgu bērnu uzturēšanas saistībām, kurš iesniegts dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā ir bērnu pastāvīgā dzīvesvieta

(2015/C 302/10)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītājs: A

Atbildētāja: B

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2008. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās 3. panta c) un d) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja vienas dalībvalsts tiesā tiek celta prasība attiecībā uz tādu laulāto atšķiršanu vai šķiršanu, kas ir nepilngadīga bērna vecāki, un citas dalībvalsts tiesā tiek celta prasība attiecībā uz vecāku atbildību attiecībā uz šo pašu bērnu, pieteikums par šā bērna uzturēšanas saistībām ir papildu pieteikums tikai tiesvedībā attiecībā uz vecāku atbildību šīs regulas 3. panta d) punkta izpratnē.

(¹) OV C 194, 24.6.2014.

Tiesas (virspalāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (*High Court of Ireland (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – *Kuldip Singh, Denzel Njume, Khaled Aly/Minister for Justice and Equality*

(Lieta C-218/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2004/38/EK — 13. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts — Savienības pilsoņa ģimenes locekļu uzturēšanās tiesības — Savienības pilsoņa un trešās valsts valstspiederīgā laulība — Trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanās tiesību saglabāšana pēc Savienības pilsoņa izceļošanas no uzņēmējas dalībvalsts un tai sekojošās laulības šķiršanas — 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pietiekami līdzekļi — Laulātā, trešās valsts valstspiederīgā, līdzekļu ņemšana vērā — Trešās valsts valstspiederīgo tiesības strādāt uzņēmējā dalībvalstī, lai palīdzētu gūt pietiekamus līdzekļus

(2015/C 302/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Ireland

Pamatlietas puses

Prasītāji: Kuldip Singh, Denzel Njume, Khaled Aly

Atbildētājs: Minister for Justice and Equality

Piedaloties: Immigrant Council of Ireland

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 13. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka trešās valsts valstspiederīgais, kurš ir šķīries no Savienības pilsoņa un kura laulība ir ilgusi vismaz trīs gadus pirms laulības šķiršanas procesa sākuma, tostarp vismaz vienu gadu uzņēmējā dalībvalstī, pamatojoties uz šo normu, nevar saglabāt uzturēšanās tiesības šajā dalībvalstī, ja laulības šķiršanas process ir sācies pēc laulātā, Savienības pilsoņa, izceļošanas no šīs dalībvalsts;